



05-4506832



pustaka.upsi.edu.my



Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah



PustakaTBainun



ptbupsi

MEYPPATTIYAL DALAM NOVEL-NOVEL SUJATHA

சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல்



05-4506832



pustaka.upsi.edu.my



Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah



PustakaTBainun



ptbupsi

P. DEVAKI A/P M. K. PERUMAL

**UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS
2021**



05-4506832



pustaka.upsi.edu.my



Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah



PustakaTBainun



ptbupsi

MEYPPATTIYAL DALAM NOVEL-NOVEL SUJATHA
சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல்

P. DEVAKI A/P M. K. PERUMAL

TESIS INI DIKEMUKAKAN BAGI MEMENUHI SYARAT UNTUK
MEMPEROLEHI DOKTOR FALSAFAH

FAKULTI BAHASA DAN KOMUNIKASI
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS

2021



Sila tanda (*1)
Kertas Projek
Sarjana Penyelidikan
Sarjana Penyelidikan dan Kerja Kursus
Doktor Falsafah

INSTITUT PENGAJIAN SISWAZAH

PERAKUAN KEASLIAN PENULISAN

Perakuan ini telah dibuat pada 15 (hari bulan) Mac (bulan) 2021

i. Perakuan pelajar :

Saya, P. DEVAKI A/P M. K. PERUMAL , P20141000810, FAKULTI BAHASA DAN KOMUNIKASI (SILA NYATAKAN NAMA PELAJAR, NO. MATRIK DAN FAKULTI) dengan ini mengaku bahawa disertasi/tesis yang bertajuk *MEYPPATTIYAL DALAM NOVEL-NOVEL SUJATHA* adalah hasil kerja saya sendiri. Saya tidak memplagiat dan apa-apa penggunaan mana-mana hasil kerja yang mengandungi hak cipta telah dilakukan secara urusan yang wajar dan bagi maksud yang dibenarkan dan apa-apa petikan, ekstrak, rujukan atau pengeluaran semula daripada atau kepada mana-mana hasil kerja yang mengandungi hak cipta telah dinyatakan dengan sejelasnya dan secukupnya.



01

Tandatangan pelajar

ii. Perakuan Penyelia:

Saya, DR. SAMIKKANU JABAMONEY AIL ISHAK SAMUEL (NAMA PENYELIA) dengan ini mengesahkan bahawa hasil kerja pelajar yang bertajuk *MEYPPATTIYAL DALAM NOVEL-NOVEL SUJATHA* (TAJUK) dihasilkan oleh pelajar seperti nama di atas, dan telah diserahkan kepada Institut Pengajian Siswazah bagi memenuhi sebahagian/sepenuhnya syarat untuk memperoleh Ijazah DOKTOR FALSAFAH (SILA NYATAKAN NAMA IJAZAH).

Tarikh

Tandatangan Penyelia



UPSI/IPS-3/BO 31

Pind.:01 m/s: 1/1



**INSTITUT PENGAJIAN SISWAZAH /
INSTITUTE OF GRADUATE STUDIES**

**BORANG PENGESAHAN PENYERAHAN TESIS/DISERTASI/LAPORAN KERTAS PROJEK
DECLARATION OF THESIS/DISSERTATION/PROJECT PAPER FORM**

Tajuk / Title: **MEYPPATTIYAL DALAM NOVEL-NOVEL SUJATHA**

No. Matrik /Matric No.: **P20141000810**

Saya / I : **P. DEVAKI A/P M. K. PERUMAL**

(Nama pelajar / Student's Name)

mengaku membenarkan Disertasi (**Kedoktoran**)* ini disimpan di Universiti Pendidikan Sultan Idris (Perpustakaan Tuanku Bainun) dengan syarat-syarat kegunaan seperti berikut:-
acknowledged that Universiti Pendidikan Sultan Idris (Tuanku Bainun Library) reserves the right as follows:-

1. Tesis/Disertasi/Laporan Kertas Projek ini adalah hak milik UPSI.
The thesis is the property of Universiti Pendidikan Sultan Idris
2. Perpustakaan Tuanku Bainun dibenarkan membuat salinan untuk tujuan rujukan dan penyelidikan.
Tuanku Bainun Library has the right to make copies for the purpose of reference and research.
3. Perpustakaan dibenarkan membuat salinan Tesis/Disertasi ini sebagai bahan pertukaran antara Institusi Pengajian Tinggi.
The Library has the right to make copies of the thesis for academic exchange.
4. Sila tandakan (✓) bagi pilihan kategori di bawah / *Please tick (✓) from the categories below:-*

☐

SULIT/CONFIDENTIAL

Mengandungi maklumat yang berdarjah keselamatan atau kepentingan Malaysia seperti yang termaktub dalam Akta Rahsia Rasmi 1972. / *Contains confidential information under the Official Secret Act 1972*

☐

TERHAD/RESTRICTED

Mengandungi maklumat terhad yang telah ditentukan oleh organisasi/badan di mana penyelidikan ini dijalankan. / *Contains restricted information as specified by the organization where research was done.*

☒

TIDAK TERHAD / OPEN ACCESS

(P. DEVAKI A/P M. K. PERUMAL)

(Tandatangan Pelajar/ Signature)

**ASSOC. PROF. DR. SAMIKKANU
JABAMONEY ISHAK SAMUEL**

(Tandatangan Penyelia / Signature of Supervisor)
& (Nama & Cop Rasmi / Name & Official Stamp)

Tarikh: 28.07.2020

Catatan: Jika Tesis/Disertasi ini **SULIT @ TERHAD**, sila lampirkan surat daripada pihak berkuasa/organisasi berkenaan dengan menyatakan sekali sebab dan tempoh laporan ini perlu dikelaskan sebagai **SULIT** dan **TERHAD**.
Notes: If the thesis is CONFIDENTIAL or RESTRICTED, please attach with the letter from the related authority/organization mentioning the period of confidentiality and reasons for the said confidentiality or restriction.



நன்றி நவில்தல்

PENGHARGAAN

இவ்வாய்வுப்பணியை இனிதே நிறைவு செய்திட அருள் புரிந்த எல்லா வல்ல இறைவனுக்கு எம் முதற்கண் வணக்கம். இறைமையோடு கலந்துவிட்டாலும் என்றும் நினைவில் வாழும் எம் அன்புத் தந்தை திருவாளர் மு.க. பெருமாள், அன்புத்தாய் திருவாட்டி மு.பூஜாமணி, கணவர் திருவாளர் வ.ஜெயபிரகாசம் ஆகியோருக்கு அன்பு மலர்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். தெரிவுச் செய்யப்பட்ட சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் என்ற தலைப்பில் ஆய்வுச் செய்ய வாய்ப்பும் அனுமதியும் அளித்த சுல்தான் இட்ரிசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எம் நன்றியைப் புலப்படுத்திக் கொள்கின்றோம். இம்முயற்சிக்கு இடைவிடாத ஆக்கமும் ஊக்கமும் அவ்வப்போது தந்து இவ்வாய்வேடு நன்முறையில் நிறைவுபெற வழிகாட்டிய மதிப்புமிகு நெறியாளர் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களுக்கும் உடன் துணைநின்று இவ்வாய்வுக்குத் தவிய முனைவர் மனோன்மணி தேவி அவர்களுக்கும் இவ்வேளையில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவ்வாய்வுக்குத் துணைநின்ற இன்னோரன்ன பலருக்கும் அன்பு கலந்த நன்றியைப் பதிவு செய்கின்றோம்.





சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல்

ஆய்வுச் சாரம்

சுஜாதா நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ள மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை அடையாளம் காணுதல், மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளின் நிலைக்களன்களை விளக்குதல், துணைமை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளைப் பகுத்தாய்தல், மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளின் வழி உணர்த்தப்படும் படிப்பினையை விளக்குதல் ஆகியவை இந்த ஆய்வின் நோக்கங்களாகும். 'வஸந்த! வஸந்த!', மீண்டும் ஒரு குற்றம், ப்ரியா, ஆயிரத்தில் இருவர், பேசும் பொம்மைகள்' ஆகிய ஐந்து நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ள மெய்ப்பாட்டியலின் தூண்டுதலை விரிவாக விளக்க இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. பண்புசார் அணுகுமுறையில் பகுப்பாய்வு முறை, நூலக ஆய்வு என ஒருங்கிணைந்த முறையில் இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. இவ்வாய்வின் பகுப்பாய்வும் கருத்தாடலும் தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இக்கோட்பாடு நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை எனும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், இந்த எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் நந்நான்காய்ப் பகுதிபட்டு முப்பத்திரண்டு நிலைகளான விரிகின்றன. அத்துடன், முப்பத்திரண்டு துணைமை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளையும் தொல்காப்பியர் பரிந்துரைத்துள்ளார். சுஜாதா தம் ஐந்து நாவல்களிலும் அனைத்து எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளையும் கையாண்டு உள்ளார் என்பதை இந்த ஆய்வு காட்டுகின்றது. இருப்பினும், முதன்மை மெய்ப்பாட்டியலில் 32 நிலைக்களன்களுள் 27 நிலைக்களன்களை மட்டுமே சுஜாதாவின் ஐந்து படைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன், தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்த 32 துணைமை மெய்ப்பாட்டியல்களுள் 25 துணைமை மெய்ப்பாட்டியல்கள் மட்டுமே இந்நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன், 13 படிப்பினைகளை வாழ்வியல் விழுமங்களாக மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளின் வழி சுஜாதா மறைமுகமாக வாசகர்க்கு உணர்த்தியுள்ளார் என்பதையும் இந்த ஆய்வு காட்டுகின்றது. இவற்றுள், ஏழு படிப்பினைகள் வாழ்வில் பின்பற்ற தக்க நல்லுணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் வலுப்படுத்தும் நேர்மறையான படிப்பினைகளாகும். மாறாக, ஆறு எதிர்மறை படிப்பினைகள் ஒரு நியாயமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குத் தவிர்க்க வேண்டிய எதிர்மறை எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வலியுறுத்துகின்றது. இந்நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ள கதை பாத்திரங்களும் சூழல்களும் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலோடு தொடர்புடையதாக இருப்பதை இவ்வாய்வுக் காட்டுகின்றது. எனவே, எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் 25 நிலைக்களன்களுடன் 27 துணைமை மெய்ப்பாடுகளும் ஒருங்கிணைந்து இந்த ஐந்து நாவல்களின் வெற்றிக்கு வித்திடுவதோடு, நல்வாழ்விற்குரிய அணுகுமுறைகளையும் நற்சிந்தனைகளையும் வாசகரிடையே வித்திட்டுள்ளதாக ஆய்வாளர் கருதுகின்றார். ஆகவே, தனிநபர்கள் தங்களின் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்பாட்டுடன், திறம்பட நிர்வகித்தால் சீரான, நெறிபட்ட சமுதாயத்தை உருவாக்க இயலும் என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகின்றது.



ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti *meypattiyal* (rasa), menjelaskan punca-punca dalaman (variasi rasa) yang mencetuskan *meypattiyal*, menganalisis *thunaimai meypattiyal* (rasa sampingan) dan menghuraikan unsur-unsur pengajaran dalam lima buah novel Sujatha iaitu *Vasanth! Vasanth!*, *Miindum Oru Kuttram* (Satu Kesalahan lagi), *Priya*, *Aayarathil Iruvar* (Dua Dalam Seribu) dan *Pesum Bommaikal* (Patung Yang Bercakap). Kajian ini ialah kajian kualitatif yang menggabungkan kaedah kepustakaan dan analisis teks berdasarkan Teori *Meypattiyal* yang diutarakan oleh Tolkappiyar yang merangkumi *envakai meypattiyal* (lapan rasa) yang terdiri daripada *nakai* (tawa), *alukai* (tangisan), *ilivaral* (hina), *marutkai* (kagum), *accam* (ketakutan), *perumitam* (kebanggaan), *vekuli* (kemarahan) dan *uvakai* (kegembiraan). Setiap *meypattiyal* tersebut mencetuskan empat punca dalaman dan menghasilkan 32 *meypattiyal* utama. Selain daripada 32 *meypattiyal* utama, terdapat 32 *meypattiyal* sampingan. Kajian dibuat berdasarkan 64 *meypattiyal* tersebut. Dapatan kajian menunjukkan bahawa pengarang Sujatha berjaya menerapkan 27 daripada 32 *meypattiyal* utama dan 25 daripada 32 *meypattiyal* sampingan dalam kelima-lima novel tersebut. Sebanyak 13 pengajaran yang disisipkan secara implisit oleh pengarang dalam novel-novel tersebut. Kesimpulannya, kajian ini mendapati bahawa watak dan latar dalam novel-novel Sujatha amat berkait rapat dengan unsur-unsur *meypattiyal* yang dibincangkan dalam *Tolkappiyam*. Implikasinya, kajian ini mendorong individu untuk mengurus emosinya dengan berkesan dan menerapkan pemikiran yang mencerminkan perasaan positif untuk mewujudkan masyarakat yang harmoni.



MEYPPATTIYAL IN THE NOVELS OF SUJATHA

ABSTRACT

This research aims to identify *meypattiyaal* (emotions), explain inner causes (various emotions) that trigger *meypattiyaal*, analyse *thunaimai meypattiyaal* (additional emotions) and explain messages conveyed by Sujatha in his novels by incorporating *meypattiyaal*. This study analyses five of Sujatha's novels consisting *Vasanth!*, *Miindum Oru Kuttram*, *Priya*, *Aayarathil Iruvar* and *Pesum Bommaikal*. This is a qualitative research that combines library research and text analysis methods. Analysis and discussions are based on *meypattiyaal* theory prompted by *Tolkappiyar* which includes *envakai meypattiyaal* (eight-fold emotions) consisting of *nakai* (laughter), *alukai* (weeping), *ilivaral* (contempt), *marutkai* (awe), *accam* (fear), *perumitam* (pride), *vekuli* (anger) and *uvakai* (joy) depicted in Sujatha's novels. Each of the *meypattiyaal* is triggered by four inner causes and which therefore produce other 32 other causes. Besides 32 main *meypattiyaal*, there are also another 32 additional *meypattiyaal*. This research was done based on 64 *meypattiyaal*. The findings show that author had successfully invoked 27 out of the 32 main *meypattiyaal* and 25 of the 32 additional *meypattiyaal* in five novels. 13 values are also implicitly incorporated in these novels. In conclusion, this study reveals characters and settings in Sujatha's novels are closely related to *meypattiyaal* as mentioned in *Tolkappiyam*. The implication is, this study encourages individuals to manage their emotions effectively and assimilate positive feelings towards a harmonious society.



**உள்ளடக்கம் /KANDUNGAN**

	பக்கம்
ஆய்வாளர் உறுதிமொழி (PERAKUAN KEASLIAN PENULISAN)	ii
(PENGESAHAN PENYERAHAN TESIS)	iii
நன்றி நவில்தல் (PENGHARGAAN)	iv
ஆய்வுச் சாரம் (ABSTRAK TAMIL)	v
ABSTRAK	vi
ABSTRACT	vii
உள்ளடக்கம் (KANDUNGAN)	viii
அட்டவணை பட்டியல் (SENARAI JADUAL)	xv
வரைப்படம் பட்டியல் (SENARAI RAJAH)	xvii
சுருக்கக் குறியீட்டுப் பட்டியல் (SENARAI KATA SINGKATAN)	xviii

இயல் 1 அறிமுகம்

1.1	முன்னுரை	1
1.2	ஆய்வுப் பின்னணி	3
1.3	ஆய்வுச் சிக்கல்	9
1.4	ஆய்வு நோக்கம்	14
1.5	ஆய்வு வினா	15
1.6	ஆய்வு நன்மைகள்	15
1.7	ஆய்வு எல்லை	17
1.8	ஆய்வுச் சான்றாதாரம்	19
1.8.1	முதன்மைச் சான்றாதாரம்	19
1.8.2	துணைமைச் சான்றாதாரம்	20





1.9	கலைச் சொல் விளக்கம்	20
1.9.1.	நாவல்	21
1.9.2	மெய்ப்பாட்டியல்	22
1.9.3	எண்வகை / முதன்மை மெய்ப்பாட்டியல்	23
1.9.4	துணைமை மெய்ப்பாட்டியல்	24
1.10	தொகுப்புரை	25

இயல் 2 முந்தைய ஆய்வுகள்

2.1	முன்னுரை	26
2.2	முந்தைய ஆய்வு	27
2.2.1	உள்நாட்டு ஆய்வுகள்	28
2.2.2	அயல்நாட்டு ஆய்வுகள்	32
2.3	தொகுப்புரை	48

இயல் 3 ஆய்வு நெறிமுறை

3.1	முன்னுரை	49
3.2	ஆய்வு வடிவமைப்பு	50
3.3	ஆய்வுக் கட்டமைப்பு	52
3.4	ஆய்வு அணுகுமுறை	53
3.4.1	நூலாய்வு அணுகுமுறை	53
3.4.2	விளக்கமுறை அணுகுமுறை	54
3.5	தரவு சேகரிப்பு முறை	55
3.5.1	தரவுகளை வாசித்தல்	56
3.5.2	தரவுகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்	56
3.5.3	தரவுகளைப் பகுத்தாய்தல்	57





x

3.6	தரவு பகுப்பாய்வு முறை	57
3.7	ஆய்வுக் கோட்பாடு	58
3.7.1	நகை	62
3.7.2	அழகை	63
3.7.3	இழிவரல்	64
3.7.4	மருட்கை	65
3.7.5	அச்சம்	66
3.7.6	பெருமிதம்	67
3.7.7	வெகுளி	68
3.7.8	உவகை	69
3.8	கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு	69
3.8.1	கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு	71
3.9	தொகுப்புரை	72

இயல் 4 ஆய்வு முடிவுகளும் பகுத்தாய்வும்

4.1	முன்னுரை	73
4.2	சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளையும் அவற்றின் நிலைக்களன்களையும் அடையாளம் கண்டு விளக்குதல்	74
4.2.1	நகை	76
4.2.1.1	எள்ளல்	78
4.2.1.2	இளமை	85
4.2.1.3	பேதமை	89
4.2.1.4	மடமை	90
4.2.2	அழகை	98
4.2.2.1	இளிவு	99





xi

4.2.2.2	இழவு	107
4.2.2.3	அசைவு	115
4.2.2.4	வறுமை	118
4.2.3	இளிவரல்	119
4.2.3.1	மூப்பு	120
4.2.3.2	பிணி	121
4.2.3.3	வருத்தம்	122
4.2.3.4	மென்மை	130
4.2.4	மருட்கை	133
4.2.4.1	புதுமை	133
4.2.4.2	பெருமை	141
4.2.4.3	சிறுமை	143
4.2.4.4	ஆக்கம்	145
4.2.5	அச்சம்	150
4.2.5.1	அணங்கு	152
4.2.5.2	விலங்கு	157
4.2.5.3	கள்வர்	158
4.2.5.4	இறை	165
4.2.6	பெருமிதம்	186
4.2.6.1	கல்வி	187
4.2.6.2	தறுகண்	189
4.2.6.3	இசைமை	193
4.2.6.4	கொடை	195
4.2.7	வெகுளி	195





4.2.7.1	உறுப்பறை	196
4.2.7.2	குடிசைகள்	198
4.2.7.3	அலை	203
4.2.7.4	கொலை	214
4.2.8	உவகை	219
4.2.8.1	செல்வம்	221
4.2.8.2	புலன்	222
4.2.8.3	புணர்வு	227
4.2.8.4	விளையாட்டு	228
4.3	சுஜாதா நாவல்களில் முதன்மை மெய்ப்பாட்டுகளைத் தவிர்த்து துணைமை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளைப் பகுத்தாய்தல்	229
4.3.1	உடைமை	231
4.3.2	இன்புறல்	232
4.3.3	நடுவுநிலை	238
4.3.4	அருளல்	239
4.3.5	தன்மை	239
4.3.6	அடக்கம்	241
4.3.7	வரைதல்	243
4.3.8	அன்புடமை	245
4.3.9	கைம்மிகல்	249
4.3.10	நலிதல்	254
4.3.11	சூழ்ச்சி	254
4.3.12	வாழ்த்தல்	256
4.3.13	நாணுதல்	256
4.3.14	துஞ்சல்	259
4.3.15	அரற்று	262





4.3.16	கனவு	264
4.3.17	முனிதல்	265
4.3.18	நினைத்தல்	268
4.3.19	வெருவுதல்	269
4.3.20	மடிமை	288
4.3.21	கருதல்	289
4.3.22	ஆராய்ச்சி	292
4.3.23	விரைவு	299
4.3.24	உயிர்ப்பு	302
4.3.25	கையாறு	305
4.3.26	இடுக்கண்	309
4.3.27	பொச்சாப்பு	310
4.3.28	பொறாமை	313
4.3.29	வியர்த்தல்	317
4.3.30	ஐயம்	322
4.3.31	மிகை	329
4.3.32	நடுக்கு	330
4.4	சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் வழி உணர்த்தப்படும் படிப்பினையை விளக்குதல்	345
4.4.1	ஒருவரையொருவர் எள்ளி நகையாடுதல் கூடாது	347
4.4.2	சிறுபிள்ளைத்தனமாக இருத்தல் கூடாது	351
4.4.3	அறிவின்மையாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது	355
4.4.4	அறியாத்தனமாகச் செயல்படக் கூடாது	356





4.4.5	பிறரை அவமானப்படுத்தக் கூடாது	359
4.4.6	மரணத்தை மறுக்க முடியாத ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்	363
4.4.7	சிரித்து மகிழ்ச்சியாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கை வாழ வேண்டும்	368
4.4.8	தற்பெருமை கொள்ளக் கூடாது	371
4.4.9	கோப உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்	375
4.4.10	அவதூறு சொல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும்	379
4.4.11	கற்பு நெறி தவறாமலும் கண்ணியமாகவும் வாழ வேண்டும்	383
4.4.12	குமுகாயச் சீர்கேடுகளில் இருந்து விலகுதல் வேண்டும்	386
4.4.13	சமூக அநீதியைத் தகர்க்கவும் எதிர்க்கவும் தைரியம் வேண்டும்	388



4.5 தொகுப்புரை

394

இயல் 5 ஆய்வுக் கருத்தாடல்களும் பரிந்துரைகளும்

5.1	முன்னுரை	396
5.2	ஆய்வுச் சுருக்கமும் கலந்துரையாடல்களும்	397
5.2.1	சுஜாதா நாவல்களில் எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை அடையாளம் காணுதல்	398
5.2.2	சுஜாதா நாவல்களில் துணைமை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை அடையாளம் காணுதல்	400
5.2.3	சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் வழி உணர்த்தப்படும் படிப்பினைகள்	403
5.3	தொடர் ஆய்விற்கான பரிந்துரைகள்	406
5.4	தொகுப்புரை	407

துணைநூற்பட்டியல்

410





அட்டவணை பட்டியல்

அட்டவணையின் எண்	பக்கம்
1.1 ஆய்விற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுஜாதா நாவல்கள்	18
3.1 எண்வகை மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்	61
4.1 சுஜாதா நாவல்களில் நகை மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: எள்ளல், இளமை, பேதமை, மடம்	78
4.2 சுஜாதா நாவல்களில் அழகை மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: இளிவு, இழவு, அசைவு, வறுமை,	99
4.3 சுஜாதா நாவல்களில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை	119
4.4 சுஜாதா நாவல்களில் மருட்கை மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம்	133
4.5 சுஜாதா நாவல்களில் ஆக்கம் மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், இறை	151
4.6 சுஜாதா நாவல்களில் பெருமிதம் மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடை	187
4.7 சுஜாதா நாவல்களில் வெகுளி மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை	196
4.8 சுஜாதா நாவல்களில் உவகை மெய்ப்பாட்டு நிலைக்களன்கள்: செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு	220
4.9 சுஜாதா நாவல்களில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் அவற்றின் நிலைக்களன்களும்	228
4.10 சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் முதன் எண்வகை துணைமை மெய்ப்பாடுகள்: உடமை, இன்புறல், நடுவுநிலை, அருளல், தன்மை, அடக்கம், வரைதல், அன்புடமை	230





- 4.11 சுஜாதா நாவல்களில் துணைமை மெய்ப்பாடுகள்: கைம்மிகல், நலிதல், சூழ்ச்சி, வாழ்த்தல், நானுதல், துஞ்சல், அரற்று, கனவு 249
- 4.12 சுஜாதா நாவல்களில் துணைமை மெய்ப்பாடுகள்: முனிதல், நினைத்தல், வெருவுதல், மடிமை, கருதல், ஆராய்ச்சி, விரைவு, உயிர்ப்பு 264
- 4.13 சுஜாதா நாவல்களில் துணைமை மெய்ப்பாடுகள்: கையாறு, இடுக்கண், பொச்சாப்பு, பொறாமை, வியர்த்தல், ஐயம், மிகை, நடுக்கு 305
- 4.14 சுஜாதா நாவல்களில் துணைமை மெய்ப்பாடுகளும் அவற்றின் சூழல் எண்ணிக்கையும்: 343
- 4.15 சுஜாதா நாவல்களில் உணர்த்தப்படும் படிப்பினைகள் 346
- 4.16 நேர்மறை படிப்பினைகள் 392
- 4.17 எதிர்மறை படிப்பினைகள் 393





வரைப்படம் பட்டியல்

வரைப்படத்தின் எண்

பக்கம்

3.1 ஆய்வுக் கட்டமைப்பு

52

3.2 கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு

71





சுருக்கக் குறியீட்டுப் பட்டியல்

தொல்-	தொல்காப்பியம்
குறள்-	திருக்குறள்
நூ-	நூற்பா
ப-	பக்கம்
தொ.பொ-	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
சுஜாதா 2005-	வஸந்த்!வஸந்த்!
சுஜாதா 2010A-	மீண்டும் ஒரு குற்றம்
சுஜாதா 2010B-	ப்ரியா
சுஜாதா 2012-	ஆயிரத்தில் இருவர்
சுஜாதா 2005-	பேசும் பொம்மை





இயல் 1

அறிமுகம்



1.1 முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது ஒரு கலை. இக்கலையின் நோக்கம் பட்டறிவுப் பகிர்வை அழகுபட பகிர்ந்து நிற்பதாகும். படைப்பாளியின் அறிவுத்திறத்தால் ஏற்படும் கற்பனை நயத்தால், இன்பமுற எடுத்துக் கூறி மனிதனின் வாழ்வியல் கூறுகளை நெறிப்படுத்திக் காட்டுவது இலக்கியத்தின் கடமையாகும். மனிதனுக்கு இயல்பாக ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சியும் செயல்களும் இலக்கியத்தின் கருக்களாக மலர்ந்து படிப்போருக்கு இன்பம் தருகின்றது; படிப்பினையும் பகிர்கின்றது. இலக்கியங்கள் தனிமனிதனால் படைக்கப்பட்டது





என்றாலும், குமுகத்தின் அனைத்து வாழ்வியல் தளங்களான குமுகத்தின் வாழ்வியல், வாழ்வியல் நெறி, பண்பாட்டு மரபுகள், சமயம், குமுக முரண்பாடு போன்றவை உற்றுக் கவனிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோற்றம் பெற்ற படைப்பிலக்கியங்கள் அவ்வக்காலச் குமுகத்தின் காலக் கண்ணாடிக்கு ஒப்பானவை எனக் கூறப்படுகின்றன.

அப்படிப்பட்ட படைப்பிலக்கியங்களில் ஒன்றுதான் நாவல். நாவல் துறை இன்றைய காலத்தில் விரைவான வளர்ச்சி அடைந்து இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் தனக்கென ஓர் இடத்தையும் சிறப்பையும் பெற்றுள்ளது. நாவல் அல்லது புதினம் என்பது மக்களால் பரவலாக விரும்பப்படும் ஓர் இலக்கிய வடிவம் ஆகும். இதில் வாழ்க்கையும், நிகழ்வுகளும் கற்பனையாக உரைநடையில் எழுதப்படுகின்றன. நீளமாக இருத்தல், புனை கதையாக அமைதல், உரைநடையில் எழுதப்படல் போன்ற இயல்புகளால் புதினம் ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தப்படுகின்றது. இவை பொதுவாக நூல் வடிவில் வார, மாத, தாளிகைகளில் தொடராகவும் வெளியிடப்படுகின்றன. **நொவேலா** என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் இலக்கிய வடிவம் உரைநடை வடிவில் அமைந்து தொடர்ச்சியாக வசனத்தில் எழுதப்பட்ட நீள் கதையாகும். காலம் மாறுவதற்கு காரணம் வாழ்க்கை மாற்றமே. வாழ்க்கை மாறும்போது மதிப்பீடுகள் மாறுகின்றன. ஆகவே, நாவல் மதிப்பீடுகளின் உண்மையான சாரம் பற்றி விவாதிக்கும் கலை ஆகும். மதிப்பீடுகள் மாறும்போது உணர்ச்சி மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, நாவல் மாந்தர் உணர்ச்சிகளைத் தொட்டுக்காட்டும் ஓர் இலக்கிய வடிவம். மேலும் மாந்தர் உணர்ச்சிகளின் நிலைக்களனாகிய மனத்தைப் பற்றியும் அதன் ஆழத்தைப் பற்றியும் கூறும் கலை நாவல் என கூறுகிறார் மு. வரதராசன் (2011).





மாந்தனுக்கு இயல்பாக ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சியும் செயல்களும் இலக்கியத்தின் கருக்களாக இருந்து எண்வகை மெய்ப்பாட்டியலை வெளிப்படுத்துகின்றன. மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு எக்காலப் படைப்புகளையும் எம்மொழிப் படைப்புகளையும் அளக்கவும் ஆழப்படுத்தவும் உதவும் அடிப்படைச் சுரப்புகளைக் கொண்டது. தேர்வு செய்யப்பட்ட நாவல்களில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகளை ஆராய தொல்காப்பியம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இவ்வாய்விற்கான அறிமுகத்தையும் ஆய்வாளர் இவ்வியலில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வியலில் ஆய்வுக்குத் தேவையான ஆய்வுப் பின்னணி, ஆய்வுச் சிக்கல், ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு, வினா, ஆய்வு நன்மைகள், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வுச் சான்றாதாரம் ஆகியவற்றை விளக்கியுள்ளார்.



1.2 ஆய்வுப் பின்னணி

இன்றைய தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில், நாவல் ஒரு சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது. தமிழ் நாவல்கள் இன்று கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழங்களிலும் இலக்கிய ஆய்வுப் பொருளாகிவிட்டது. நாவல்கள் குமுகாயத்தில் பலரும் விரும்பிப் படித்துப் பயனும் இன்பமும் பெறும் அளவில் எளிய இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. கதைமாந்தரின் பண்புகளைக் கூறுவதோடு குமுகாய நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்வதுடன் கருத்தாடல்களுக்கும் வழிவகுக்கும் வகையில் நாவல் இலக்கிய வடிவம் அமைந்துள்ளது. கற்பனையாற்றலுக்கு இடையில் உண்மையான மாந்தர் வாழ்க்கைச் நிகழ்ச்சிகளை



வெளிப்படுத்தும் வடிவமாகவும் நாவல் தோன்றியுள்ளது. முழு மாந்தனையும் அவன் உணர்வுகளையும் குமுகாய மாற்றத்தில் புதியதாக அமையும் சூழலுக்கு ஏற்ற உணர்வுகளை வெளிப்படும் இலக்கிய வகையே புதினமாகும். குறிப்பிட்ட ஓர் எல்லை வரையறைக்குள் குமுகாய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ள ஊனங்களையும் அவற்றின் பரிமாணங்களையும் கலைநயத்தோடு வடித்துக் காட்டுவதே நாவலின் முக்கியப் பணியாக விளங்குகிறது (வரதராசன், 1960). ‘உரைநடையில் அமைந்த புனைகதை அல்லது ஆண் பெண்களாகிய மாந்தர்களின் வாழ்க்கையின் உணர்ச்சி நிறைந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரித்துக் காட்டுவது’ என்று சேம்பர்சு அகராதி புதினத்திற்குப் பொருள் கூறுகிறது.

நாவல் என்ற சொல் 17ஆம் நூற்றாண்டில் “டெகாமெரன்” என்ற பெயரில்

ஜியோவானி பொக்காசியோ (1313-1375) எழுதி தொகுத்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பைக் குறிப்பதாக அமைந்தது. நாவலின் தந்தை என பெயர் பெற்ற பொக்காசியோ இந்நாவலை எழுத ஐந்து ஆண்டுகள் (1348-1353) எடுத்துக் கொண்டார். ஆங்கிலத்தில் நாவல்கள் புத்திலக்கிய வகையாக 18ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது. ஆனாலும் ஆங்கில நாவல் வளர்ச்சிக்கு முன்பாகவே பத்தாம் நூற்றாண்டிலேயே சீனாவில் நாவல்கள் சீனப் பெருநாவல் மரபு எனும் பெயரில் இருந்துள்ளன. ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட அரசியலில் எழுந்த குடியாட்சி முறை, இயந்திர புரட்சி, அச்ச இயந்திரங்களின் பெருக்கம், தொழிற்புரட்சி, புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள், குமுகாய மாறுதல்கள் அதாவது நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சியும் விழிப்பும், மாந்தரின் முழுமைக்கும் எழுந்த சீர்திருத்தங்கள், பரவலான கல்வி முறை, குமுகாயத்தின் மேல்மட்டத்தில் இருந்த சில வகுப்பினர் பெற்று வந்த சில சலுகைகளின் ஒழிப்பு ஆகியவை இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் திருப்பத்தை உண்டாக்கியதால் நாவல் எனும் உரைநடையும் வளர்ச்சி



கண்டது. அவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்த நாவல் இலக்கியம் பின் கால ஓட்டத்தில் இயல்பாக நடந்தேறும் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் நாவலாக பொருள்பட்டது (வரதராசன், மு.1989).

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்பு, தமிழ் நாட்டில் பதினெட்டாம், நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் முடிந்த பின்னர்தான் தமிழில் புதின இலக்கியம் பல தமிழரினர்களின் முயற்சியால் பெரும் வளர்ச்சியைப் பெற்றது. வெளிநாட்டார் வருகையால் ஏற்பட்ட கல்வி மாற்றத்தால் ஆங்கிலம் கற்ற சிலர் தமிழ்மொழியிலும் நாவல் துறை மலர வேண்டும் என விரும்பினர். பழைய இலக்கிய மரபிலிருந்து வேறுபட்டு ஒரு புதிய இலக்கிய வகையினைப் படைக்க இளம் பட்டதாரிகள் ஆர்வம் கொண்டனர். தனிமனித ஆளுமை வளர்ந்து விட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தாரின் கலைத் தேவையை நிறைவு செய்ய தோன்றிய இலக்கிய வகையே புதினம் ஆகும். மாயூரம் நீதிபதி வேதநாயகம் பிள்ளை 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' என்ற நாவலை 1867ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இவரது இரண்டாவது புதினம் 'சுருண சுந்தரி' என்பதாகும். இவ்விரு புதினங்களும் இன்பமாகவே முடிகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து 1893இல் குருசாமி சர்மா என்பவர் 'பிரேமகலாவதியம்' என்ற புதினமும், 1896இல் பரிதிமாற் கலைஞர் அவர்களால் 'மதிவாண'னும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இறுதியில் கிருபை சத்திநாதன் அம்மாள் அவர்களால் 'கமலம்', 'சுருணா' என்ற இருபுதினங்களும் இயற்றப்பட்டன.

ஆங்கில நாவல்கள் மக்களின் பொழுது போக்கிற்காகப் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவை பல கருத்துகளைச் குமுகாயத்திற்குப் பரப்பப் பயன்பட்டன. எழுத்துலகில் நாவல்



வழக்கத்திற்கு வந்த பிறகு பெரும்பாலான நாவல்கள் சமூகப் பின்னணியைக் கதை மாந்தர்கள் மூலம் உணர்வுகள் வழி வெளிப்படுத்தின. எழுத்தாளர்கள், கதைமாந்தர்கள் வழி கொண்டு சேர்க்க வேண்டிய செய்திகள் மற்றும் கருத்துகளை மெய்வழி வெளிப்படும் உணர்ச்சி மாறுதல்கள் வழி எழுத்து வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தினர். சொல்லவருகின்ற கருத்தை வெளிப்படையாக அல்லது நேரடியாகக் கூறப்படாமல் வாசகர்களால் ஊகிக்கும் வண்ணம் புனையப்பட்டுள்ளது. (தண்டாயுதம், இரா.1972).

இவ்வாறு மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்ட மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் இலக்கிய வடிவிலும் எழுத்து வடிவிலும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே வழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றது. தொல்காப்பியம் எனும் இப்பழந்தமிழ் நூல், மாந்தர் இன மனத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளை மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடுகளின் வழி கண்டறிந்து விளக்கியுள்ளது (பாலச்சந்திரன், 2012). ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது தொல்காப்பியம். இதன் காலம் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும் என்று கணிக்கப்படுகிறது. புதினம் பற்றிய செய்திகளும் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளன. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் உள்ள ஒன்பது இயல்களில் ஆறாவதாக இயலாக அமைந்திருப்பது மெய்ப்பாட்டியல். இந்த இயலானது, மாந்தரின் மன உணர்வைக் குறிப்பதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. மெய் என்பது உடம்பு, பாடுபடுதல் என்பது தோன்றுதல் எனப் பொருள்படும். அதாவது உள்ளத்துள் தோன்றும் உணர்ச்சிகள் மற்றும் அதனால் உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பிறருக்குப் புலனாகுமாறு புற உறுப்புகளில் தோன்றுதலே மெய்ப்பாடாகும். தொல்காப்பியர், ஒருவரின் மெய் வேறுபாடறிந்து மற்றவர் ஒழுக வேண்டிய திறப்பாடு பற்றியே மெய்ப்பாட்டியலில் அமைத்துள்ளார். தொல்காப்பியர், தம் மெய்ப்பாட்டியலில்

அகப்பொருளுக்கும், புறப்பொருளுக்கும் உரிய உணர்ச்சிகளையும் விளக்கியுள்ளார். ஒருவர் உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகள், மற்றவர் கண்டும், கேட்டும் அறியப் புறவயக் குறியால் புலப்படுபவையே “மெய்ப்பாடு” எனப்படும். தொல்காப்பியர் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், வெகுளி, பெருமிதம், உவகை என எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைக் கூறியுள்ளார் (இலக்குவனார், 2009).

மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள், தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டும் அதற்கு முன்பாகவும் எண்ணற்ற தமிழ் நூல்களில் பயன்பாட்டில் கலந்திருக்க வேண்டும் என தொல்காப்பியரே சான்று கூறுகின்றார். ஏறத்தாழ 250க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் மற்றவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பொருள் தருகிற “என்ப, என்மனார் புலவர், நூலறிப்புலவர், உணர்ந்தோர், உணருமோர், சிறந்திசினோர், புலமையோர், தெளியுமோர், அறிந்திசினோர், என்றிசினோர், இயல்புணர்ந்தோர், குறியறிந்தோர், உரைத்தனர், வாய் மொழிப்புலவர், யாப்பறி புலவர், நூல்நவில் புலவர், தொன்னெறிப் புலவர், தெரிந்தனர், அறைந்தனர், புலனுணர்ந்தோர், நெறிப்படுத்தினர், யாத்தனர், வரையார்” என்பன போன்ற வாய்ப்பாடுகளைக் கொண்டு இந்த மொழிக்கட்டமைப்பைத் தாம் ஆக்கவில்லை என்றும் இந்த விதியைத் தாம் உருவாக்கவில்லை இதற்கு முன்பே புலவர்கள் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமக்கு முன், பல நூல்களில் பலர் சொன்ன கருத்துக்களைத் தொல்காப்பியர், தம் நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் என்பது தெரிகின்றது. தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் பனம்பாரனார்,

“அழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே”

என்று தொல்காப்பியர் நூல் ஆக்கிய முறையைப் பற்றிக் கூறினார். பொருளதிகாரத்தில் மாந்தர்க்குரிய உணர்வுகளைக் குறித்து எட்டு வகையான மெய்ப்பாடு கோட்பாடுகளை விளக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர்.

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை யென்று
அப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப. (தொல்:1193)

இவ்வாறு மாந்தர் இன வாழ்வில் இரண்டற கலந்துவிட்ட மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் எழுத்துலகிலும் ஏனைய துறையிலும் பரிணமிக்கத் தொடங்கியது. வேறு துறையைக் காட்டிலும் எழுத்துலகில் இம்மெய்ப்பாட்டியல் இடம்பெற்றுள்ளதை சிறுகதை, நாவல், தொடர்கதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் வழி கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. மெய்ப்பாடுகளும் அதன் உட்பிரிவான நிலைக்களன்களும் மனித வாழ்வில் இயல்பாக நடைபெறுவதைக் காண இயலும். அன்றாட வாழ்வில் ஒவ்வொரு மெய்ப்பாடும் வெளிப்படுவதற்கான காரணங்களை விளக்குவதே நிலைக்களன்களாகும். மேலும் முதன்மை மெய்ப்பாடுகளைத் தவிர்த்துத் துணைமை மெய்ப்பாடுகளையும் தொல்காப்பியர் ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் கூறியுள்ளார்.

அன்றாட வாழ்வில் பல தரப்பட்ட மாந்தர்களை வெவ்வேறு கோணத்தில் படம் பிடித்துக்காட்டும் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் எழுத்தாளர் சுஜாதா நாவல்களிலும் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களில் சுஜாதாவும் ஒருவராவார். மே 3, 1935ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பிறந்த சுஜாதா என்கிற ரங்கராஜன் ஒரு பொறியியல் பட்டதாரி. அவருடையப் படைப்புகள்

கற்பனையாலும் நடையாலும் தனித்து நின்றதாலேயே பல வாசகர்களைத் தன்பால் கவர்ந்தன.

இவருடைய முதல் கதை 1953இல் சிவாஜி என்ற பத்திரிக்கையில் வெளிவந்தது. இவர் சிறுகதைகள், புதினங்கள், நாடகங்கள், அறிவியல் நூல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், திரைப்படக் கதை வசனங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், நாவல்கள் போன்றவற்றில் முத்திரைப் படைத்தவர். நாவல் எழுத்துலகில் பல எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்பினை உலகுக்குக் கொடுத்தவர்களில் நாவலாசிரியர் சுஜாதாவும் ஒருவராவார். இவர் எழுதிய 53 புதினங்களும் ஆறு குறும்புதினங்களும் திகில் நிறைந்த, துப்பறிவு சாயலில் அமைந்திருப்பதாலும் அதிக மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் கதைமாந்தர்கள் வழி படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய ஏழு கதைகள் திரைப்படமாக்கப்பட்டன. இவர் திரைப்படங்களில் 1992 முதல் 2006 வரை கதையாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். தன் 72வது அகவையில் பிப்ரவரி 27, 2008-இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

1.3 ஆய்வுச் சிக்கல்

அறிவியலின் ஒரு பிரிவே உளத்தியல் ஆகும். உளத்தியல் மாந்தரின் அகப் பண்புகளையும், புறப் பண்புகளையும் ஆராய்கிறது. உளத்தியல் ஆய்வினைத் தான் தொல்காப்பியம் அகஓழுக்கம், புறஓழுக்கம் என மெய்ப்பாட்டு இயலில் தொகுத்துச் சொல்கிறது. பேச்சு மொழி தோற்றத்திற்கு முன்பே மாந்தன் தன் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைத் தன் உடல் அசைவுகளால் வெளிப்படுத்தினான். உள்ளத்து

உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றும் புறக்குறிகள் மெய்ப்பாடுகள் எனப்படும் (முரளி, 2015). மாந்தர் இனத்தை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பது அறிவும், உணர்ச்சியும்தான். அறிவும் செயலும் ஒருசேர செயல் படும் போது உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து, உலகம் அழியும் வரை இருப்பவை அறிவும், உணர்ச்சியும் தான். உணர்ச்சியை அமைதிப்படுத்துவது அறிவு என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு. (குறள்-422)

மன உணர்வின் வெளிப்பாடுகளே மெய்ப்பாடுகள். அவை மாந்தர் அனைவருக்கும் பொருந்தும் உணர்ச்சிகள் ஆகும். மாந்தர் மகிழ்ச்சி ஏற்படும் போது சிரிக்கின்றனர். மறுகணமே துன்பம் எதிர்நோக்கும் போது அழுகின்றனர். சில செயல்களை நினைக்கும் போது அருவருப்பு அடைகின்றனர். மாந்தர் நிலவில் கால் பதித்த போது வியந்த மனிதன் பாம்புகளைக் கண்டால் அஞ்சுகின்றான். பிறர் தவறு செய்யும் போது கோபம் கொள்கின்றனர் (ஜெயபூர், 2010). இவ்வாறு மனிதத்திற்குரிய மெய்ப்பாடுகள் பற்றி பேசுவது மெய்ப்பாட்டியல் ஆகும்.

உலக இலக்கியங்களுள் பழமை வாய்ந்த இலக்கண நூலாகவும் கிடைக்கப்பெற்ற தமிழ் மொழி நூல்களில் மிகப் பழமையானதுமான தொல்காப்பியம் என்வகை மெய்ப்பாட்டியலை நிலைக்களன்களோடு விவரித்துள்ளது (இலக்குவனார், 2009). மக்களின் அகப்புறச் செயல்பாடுகளையும் அவர்தம் வாழ்க்கைச் சூழலையும் கொண்ட ஒரு படைப்பிலக்கியமே தொல்காப்பியம். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அறம் பொருள் இன்பம் அடைந்து, பண்டைத் தமிழர்கள் தூய நல்லறத்தைத் துணையாகப்



பெற்று வாழ்ந்த முறையையும், வாழ்வின்பம் துய்த்ததற்குச் சிறப்புறு கருவியாகத் துணைபுரிந்த தமிழ்மொழியின் இயல்பையும் எடுத்துக்காட்டுவது தொல்காப்பியம். அதோடு, தமிழர் வாழ்வின் பத்துறை பற்றி அறிவதற்கும் துணைபுரிவது இந்நூலேயாகும் (இலக்குவனார், 2009).

ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவான தொல்காப்பிய இலக்கண இலக்கிய நூலில் எண்வகை மெய்ப்பாடு சங்ககால இலக்கியங்களிலும் புதிய இலக்கியங்களிலும் தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் இருந்து வருகின்றது. புதிய இலக்கியங்களான கதை, கட்டுரை, கவிதை, நாவல், நாடகம், முதலியவற்றிலும் திரைப்படத் துறையிலும் கூட தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் இன்றும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.



பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த நாவல்கள் பொழுது போக்கிற்காகவும் பல கருத்துகளைச் குமுகாயத்திற்கு எடுத்துரைக்கவும் பயன்பட்டன. நாவல் துறையில் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் எவ்வாறு நாவலின் வெற்றிக்கும் வாசிப்போரின் மன உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் கருவியாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை ஆய்வு மேற்கொள்ளும் பொருட்டு ஆய்வாளர் 2005ஆம் ஆண்டு முதல் 2013ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்த சுஜாதா நாவல்கள் ஐந்தினைத் தேர்வு செய்துள்ளார். இந்நாவல்களில் காணப்படும் கதை மாந்தர்களின் மெய் உணர்வுகள் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியல் வழி எடுத்துரைத்துள்ள நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்ற எட்டு விதமான மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் எவ்வாறு புலப்படுத்துகின்றன என்பதை ஆய்வாளர் ஆராயவுள்ளார்.





இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு கூறுகள் மாந்தரின் தொடர்பு மொழியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. எழுத்தாளர்கள் தங்கள் உள்ளுணர்வுகளை, எண்ணங்களை, பட்டறிவுகளைக் குமுகாயத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வழியில் எடுத்துரைக்கவே சிறுகதை, கதை, நாவல், பாடல், கவிதை, நாடகம் எனப் பல்வகையான எழுத்துப்படிவங்களைப் படைத்தனர். எழுத்தாளன் தன் உள்ளத்தைக் கவரும் காட்சியிலோ நிகழ்ச்சியிலோ ஆழ்ந்து ஈர்க்கப்பட்டு அவற்றைத் தன் எழுத்துப் படைப்புகளில் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை எழுத்து வடிவில் படைக்கின்றான். அன்பு, காதல், பாசம், நேசம், பகிர்தல், புரிதல் ஆகியனவெல்லாம் விடுத்து, குடும்பங்களில் எழும் சிக்கலால், சீரான உறவு பாழ்பட்டு போவதாய்க் கூட நாவல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன (மீனா, 2012).



தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் போது உணர்வானது பொதுவான ஒன்றாகின்றது. ஒரு தனிமாந்தன் தான் ஒரு தவறான செயலில் ஈடுபடுவதற்கு அவனை உந்தச் செய்வதும் மாந்தன் வாழ்வில் அவன் உள்ளத்து உணர்வுகளே ஆகும். மனிதனின் உள்ளக்கிடங்கில் ஏற்படக்கூடிய உணர்வுகள் பல ஆக்கச் சக்திகளையும் அழிக்கும் சக்திகளையும் எழுப்புகிறது. மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவனோடு கூட பயணம் செய்வது கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஆனால் நடவடிக்கை வழியாகவோ செய்கை வழியாகவோ வெளிப்படுத்துவது அவனுடைய உணர்வே ஆகும்.

முதல் மெய்ப்பாடான அழுகையை ஒரு குழந்தை பிறக்கும் தருணத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது. அந்திம காலத்தின் போதும் இறப்பின் போதும், அவன் உறவினர்கள் தங்கள் வருத்தத்தையும் பிரிவினையையும் வெளிக்காட்ட அழுகையையே





பயன்படுத்துகின்றனர். மனிதனின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை இம்மெய்ப்பாடானது மனித வாழ்வில் தொடர்ந்து வெளிப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனக்குள் எழும் உணர்வுகளைச் சரியான முறையில் கையாளவும் ஆதிக்கம் செலுத்தவும் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மனிதனுள் எழும் உணர்வுகள், மனித மேம்பாட்டிற்கும் குமுகாய வளர்ச்சிக்கும் முதன்மையான பங்கு வகிக்கின்றன.

இந்நூற்றாண்டிலும் இதற்கு முன்பாகவும் பல நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் பெரும்பான்மையான படைப்புகள், அதிலும் நாவல்கள் எந்த அளவிற்கு முதன்மை மெய்ப்பாட்டிற்கும் துணைமை மெய்ப்பாட்டிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதே ஆய்வுச் சிக்கலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதும் ஆய்வுச் சிக்கலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. சுஜாதா நாவல்கள் துப்பறிதல், குற்றவியல், குமுக விரோத செயல்கள், பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநியாயங்கள் போன்ற கருப்பொருளைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வாளர், நாவல்களின் கருப்பொருளைக் கொண்டு மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடுகளை ஆராயவுள்ளார். சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல் என்று ஆய்வாளர் தேர்ந்தெடுத்துள்ள இத்தலைப்பு இதுவரை எந்த ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, நாவல் வாசிப்போரின் மனவுணர்வுகளைத் தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் கீழ் ஆராயும் பொருட்டு ஆய்வாளர் சுஜாதா நாவல்களை ஆய்வுக்களமாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்.





1.4 ஆய்வு நோக்கம்

சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் எண்வகை மெய்ப்பாட்டினை ஆய்வு செய்யும் வகையில் ஆய்வாளர் சில நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளார். சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் நான்கு நோக்கங்கள் அடிப்படையில் ஆராயப்படவுள்ளன.

i. சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் மெய்ப்பாடு கூறுகளை அடையாளம்

காணுதல்.

ii. சுஜாதா நாவல்களில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளுக்கான

நிலைக்களன்களை விளக்குதல்.

iii. சுஜாதா நாவல்களில் முதன்மை மெய்ப்பாட்டுகளைத் தவிர்த்து துணைமை

மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளைப் பகுத்தாய்தல்.

iv. சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் வழி உணர்த்தப்படும்

படிப்பிணையை விளக்குதல்.





1.5 ஆய்வு வினா

இந்த ஆய்வு கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விடை காணும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது.

- i. சுஜாதா நாவல்களில் காணப்படும் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் யாவை?
- ii. சுஜாதா நாவல்களில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளுக்கான கூறுகள் தொல்காப்பிய நிலைக்களன்களோடு இயைந்துள்ளனவா?
- iii. சுஜாதா நாவல்களில் முதன்மை மெய்ப்பாடுகளைத் தவிர்த்து வரும் துணைமை மெய்ப்பாடுகள் யாவை?
- iv. சுஜாதா நாவல்களில் எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் வழி

உணர்த்தப்படும் படிப்பினைகள் யாவை?



1.6 ஆய்வு நன்மைகள்

தொல்காப்பியரின் சிறப்பு மிக்க இம்மெய்ப்பாட்டியலை ஒட்டிய இந்த ஆய்வு நாவலாசிரியர் சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியல் எனும் தலைப்பில் ஆராயப்படுகிறது. இந்த ஆய்வு தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அமைந்துள்ள மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு எவ்வகையில் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியமான நாவல்களில் வெளிப்படுகின்றது என்பதைக் கண்டறிய துணைபுரியும். மேலும் தமிழ் இலக்கியவாதிகளையும் அவர்களுடைய தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்புகளையும் அறிந்து கொள்ள இயலும். தொல்காப்பியம் காட்டும் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளைப் பற்றிய தெளிவு





பிற ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்படுவதுடன் அதனை வேறு பல கோணங்களில் ஆராயவும் தூண்டுகோலாக அமையும்.

அவ்வகையில் ஆய்வுகளின் வழியே, மாற்றங்களையும் புதிய புதிய உத்திகளையும் வளர்ச்சிகளையும் உருவாக்க முடியும். இவ்வாய்வானது தொடர்ந்து வரும் புதிய எதிர்கால எழுத்துலக ஆய்வாளர்களுக்கும் எழுத்துத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பயனாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கும். இன்றைய வாசகர்கள், ஆய்வாளர்கள் சுஜாதா நாவல்களைப் பற்றிய ஆய்வு நூல்களை வாசிப்பதன் வழி தொல்காப்பியரையும் தொல்காப்பியத்தைப் பற்றியும் ஆர்வத்தோடு தெரிந்து கொள்ள ஆர்வம் காட்டுவர்; தெரிந்து கொள்ள முனைவர். மேலும் நாவலாசிரியரின் ஏனைய படைப்புகளையும் தெரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. இவ்வாய்வானது புதிய ஆய்வாளர்கள், இலக்கியத் துறையில் குறிப்பாக மெய்ப்பாட்டியலை நாவல்களில் புகுத்தும் உத்தியைக் கொடுப்பதோடு புதிய கருத்துகளையும் மெய்ப்பாட்டு கூறுகளை ஆழ்ந்து கற்று, புரிந்து வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதன் வழி சீர்கேடுகளைத் தவிர்க்கும் வழிகளையும் உணர்ச்சிகளை அடக்கியாவதன் வழி பல சிக்கல்களிலிருந்து விடுபடும் வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்தித் தரும்.

மேலும், சுஜாதா நாவல்களில் மெய்ப்பாட்டியலை வெளிப்படுத்தும் நிலைக்களன்களையும் கதை மாந்தர் மூலம் அலசி ஆராய வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. ஆய்வின் வழி கிடைக்கப்பெறும் அறிவு ஒரு குமுகாயத்தை குறிப்பாகப் பல இன மக்களை அறிந்து கொள்ள உதவும். இந்த ஆய்வின் முடிவுகளை வாசகர்கள் தெரிந்து





சீரான இணக்கமான நட்புறவோடு சுற்றுவட்டார குமுகாயத்துடன் இணைந்து செயல்பட உறுதுணையாக அமையும் என ஆய்வாளர் எதிர்பார்க்கிறார்.

தொல்காப்பியத்தில் காட்டப்படும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடுகள் இந்த இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு நாவலில் எப்படி வெளிப்படச்செய்வது என சிந்திக்கத் தூண்டும் ஆர்வத்தையும் ஆய்வாளர்களிடையே மலரச் செய்யும். அனைத்துத் தலைமுறையினரும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடுகளையும் அதன் தன்மைகளையும் புரிந்து கொள்ள இவ்வாய்வு பெரிதும் உதவும்.

1.7 ஆய்வு எல்லை



சுஜாதா நாவல்களில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடுகளை ஒட்டி இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்த மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டைக் கொண்டு இந்நாவல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுக்கு மொத்தம் ஐந்து நாவல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாவல்கள் 2005 முதல் 2013 வரை வெளியானவையாகும். இந்நாவல்களின் வழி மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகள் குமுகாயத்திற்குத் தேவையான பண்பு நலனையும் மெய்ப்பாட்டியல் கூறுகளையும் முறையாகக் கையாளுவதன் வழி சிக்கல்களைத் தவிர்க்கலாம் என்ற செய்தியை அமைதியாகவும் ஆழமாகவும் விளங்கிக் கொள்கின்ற திறனை மிகச் சிறப்பாக வடிவமைத்துள்ளார். இவருடையப் பெரும்பாலான நாவல்கள் இக்கூறுகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு



படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாவல்களின் பட்டியல் அட்டவணை 1.1இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 1.1

ஆய்விற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுஜாதா நாவல்கள்.

எண்	தலைப்பு	ஆண்டு
1	ப்ரியா	2005
2	மீண்டும் ஒரு குற்றம்	2010
3	ஆயிரத்தில் இருவர்	2010
4	வஸந்த்! வஸந்த்!	2011
5	பேசும் பொம்மைகள்	2013

பல முக்கியக் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்நாவல்கள் இவ்வாய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நாவலிலும் துடிப்பு மிக்க, துணிச்சல் உணர்வு கொண்ட ஆண் பெண் கதை மாந்தர் உலா வருவது நிதர்சனமாக இருக்கின்றது. வேறுபட்ட வாழ்வாதாரச் சூழல்களிலிருந்தும் பொருளாதார வர்க்கத்திலிருந்தும் கதை மாந்தர் குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களாகவும் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றனர். மேலும், வெவ்வேறு காலங்களில் நாவலின் கதை அம்சம் இடம் பெறுவதில் எழுத்தாளர் உறுதியாக இருந்துள்ளார். கதை மாந்தர்கள் பலவிதமான இன்னல்களையும் சிக்கல்களையும் மன, உடல் ரீதியில்

எதிர்கொள்பவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். ஆகவே, நாவல்களில் வரும் கதை மாந்தர்களைத் தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்துள்ள மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு அடிப்படையில் ஆய்வு மேற்கொள்வதும் ஏற்புடையதாகவும் அமைகின்றது. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் முதன்மை மெய்ப்பாடாகவும், வேறு 32 மெய்ப்பாடுகள் துணைமை மெய்ப்பாடாகவும் ஆய்வு மேற்கொள்வதில் உறுதுணையாகச் செயல்பட்டன.

1.8 ஆய்வுச் சான்றாதாரம்

இவ்வாய்வின் மூலங்கள் இரு வகைத் தேடுதல்கள் வழி மேற்கொள்ளப்படவுள்ளன. முதன்மைச் சான்றாதாரமாக சுஜாதா நாவல்களும் துணைச் சான்றாதாரமாகப் பிற நாவல்களும் மற்றும் முந்தைய ஆய்வுகளும் பயன்படுத்தப்படவுள்ளன. ஆய்வேடு, ஆய்விதழ், ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு பிற நாவல்களும் துணைமைச் சான்றாதாரமாக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1.8.1 முதன்மைச் சான்றாதாரம்

முதன்மைச் சான்றாதாரமாக சுஜாதா எழுதிய நாவல்களும், தொல்காப்பியர் தொகுத்தளித்த தொல்காப்பியமும் அமைகின்றன. இவ்வாய்வின் முதன்மை நிலை சான்றாதாரங்கள் 2005 முதல் 2013 வரை வெளிவந்த சுஜாதா நாவல்கள் ஆகும்.



1.8.2 துணைமைச் சான்றாதாரம்

பிற இலக்கியப் புத்தகங்கள், திறனாய்வுப் புத்தகங்கள், முந்தைய ஆய்வுகள், ஆய்வேடுகள், இதழ்கள் போன்றவை ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியாகக் கொள்ள துணைச் சான்றாதாரங்களாக உட்படுத்தப்படவுள்ளன. மெய்ப்பாட்டுச் சான்றுகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முந்தைய ஆய்வு ஏடுகளும், குறிப்புகளும் இந்த ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படவுள்ளன.

1.9 கலைச் சொல் விளக்கம்



கலைச்சொற்கள் என்பது ஓர் ஆய்வின் சூழலில் காணப்படும் பொருண்மை விளக்கவும் பின்னணியை அளவிடவும் மட்டுமே. இவ்விளக்கம் ஆய்வாளர் கலைச்சொற்களுக்கும் ஆய்வு உள்ளடக்கத்தினை முறையாகப் புரிந்து கொள்ளவும் வழிகோலும். இவ்வாய்வின் தலைப்பின் அடிப்படையில், ஆய்வாளர் இரு சொல்லாட்சிகளைப் பொருண்மை அடிப்படையிலும் கருத்து வரையறை அடிப்படையிலும் விளக்கியுள்ளார்: ஒன்று மெய்ப்பாட்டியல்; மற்றொன்று நாவல் ஆகும்.



1.9.1 நாவல்

தமிழ் உரைநடை படைப்பிலக்கியத்தில் முதலில் தோன்றியது நாவல் தான். இதனைக் கூறியவர் இலக்கியத் திறனாய்வாளர் இரா. தண்டாயுதம். நாவல் எனப்படுவது தொடர்ச்சியான உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நீண்ட கதையாகும். “நோவேலா” என்ற

இத்தாலிய மொழிச் சொல் வாயிலாக நாவல் என்ற சொல் இம்மாதிரியான இலக்கியத்திற்கு இடப்பட்டது. நாவல் என்பதற்குப் புதுமை என்றும் பொருள்படும்.

நாவல் என்றால் என்ன என்பதை அதன் உள்ளடக்கம் சார்ந்து வரையறை செய்ய இயலாது. நாவல்களில் இரு வகையுண்டு. ஒன்று குமுக நாவல் மற்றொன்று வரலாற்று நாவல். பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்நோக்கும் ஒரு குமுகம் உணர்வு அடிப்படையில்,

05- வாழ்வு அடிப்படையில் பல இன்னல்களையும் சிக்கல்களையும் குமுக நாவல்கள்

கதைமாந்தர்கள் வழி சிறிது கற்பனையை இணைத்துப் படைக்கின்றான் படைப்பாளி.

காதல், வறுமை, பொருளியல் சிக்கல், சாதிச் சிக்கல், மதச் சிக்கல் முதலியவற்றைக் குமுக நாவல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. குமுக நாவல்கள், எதார்த்த நாவல்கள் என்றும் போலி

எதார்த்த நாவல்கள் என்றும் பகுக்கப்படுகின்றன. இக்குமுக நாவல்கள் மேலும் வட்டார

நாவல்கள், குடும்ப நாவல்கள், குறுநாவல், பெருநாவல், புதுமை நாவல், உளத்தியல்

நாவல், ஆன்மீக நாவல், துப்பறியும் நாவலென பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளடக்கம்

தொடர்ந்து வளர்வதும், மாறிக்கொண்டிருப்பதும், பெரிய தத்துவத் தரிசனங்களை அலசும்

நாவல்களும் உள்ளன. அன்றாட வாழ்க்கையை இயல்பாக ஆராயும் நாவல்களும்

உள்ளன. ஒரு கிராமத்தின் கதை போல, இதிகாசப் பின்னணி கொண்ட நாவல்களும்

உள்ளன.

ஓலைச்சுவடி காலத்தில் படைக்கப்பட்ட கவிதை இலக்கியங்களைக் கல்வி கற்றோர் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளும் நிலை இருந்தது. சாதாரண மக்களும் பாமர மக்களும் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத சூழல் மிகுந்திருந்தது. உரைநடையில் சாதாரண மக்கள் பேசும் நடையில் எழுதுவது சுலபமாக இருந்தமையால், படிப்போருக்கும் சுலபமாக விளங்கியது. இதன் பொருட்டே உரைநடை வடிவத்தில் கதை எழுதி நாவலை உருவாக்கினர் எழுத்தாளர்கள்.

1.9.2 மெய்ப்பாட்டியல்

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் ஆறாவது இயலாக மெய்ப்பாட்டியல் அமைந்துள்ளது.

நாடகத்தில் பாடுவோரும், ஆடுவோரும் பாடலின் பொருள் வெளிப்படப் பாடி, ஆடிக் கேட்போரும், பார்ப்போரும் பாட்டின் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளும்படி நடிக்கின்ற நடிப்பு மெய்ப்பாடு ஆகும். அகநிகழ்வை முகம் கண்ணாடி போல் காட்டும். வள்ளுவரும் ‘நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்’ (குறள்-706) என்றார். எனவே, மனக்குறிப்பிலிருந்து பொறியுணர்வால் பிறர்க்குப் புலனாகும் வண்ணம் மெய்யின் கண் வெளிப்படுவதே மெய்ப்பாடாகும். மெய்ப்பாடென்பது பொருள் வெளிப்பாடு. மெய்யமயிர்ச் சிலிர்த்தலும் மெய் வியர்த்தலும், கண்ணிமைத்தலும், முகம் சுளித்தலும், உடல் நடுங்கலும் ஆகியவை மெய்யின்கண் வெளிப்பட்டுப் பிறர்க்குப் புலனாகும்படி தோன்றும் வெளிப்பாடுகளாகும். தொல்காப்பியர், மெய்ப்பாட்டுக்கூறுகளை, அவை தோன்றும் நிலைக்களன்கள், அகவாழ்வு புறவாழ்வு இரண்டிலும் மெய்ப்பாட்டின் பங்களிப்புப் போன்றவற்றைத் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். சுவைப்பொருள், அதனை நுகரும் பொறியுணர்வு, அது

உள்ளதுப்பட்ட போது தோன்றும் குறிப்பு, அக்குறிப்பு உடலில் தோற்றமுறும் காட்சி என ஒவ்வொன்றையும் நான்கு நிலைக்களன்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1.9.3 எண்வகை அல்லது முதன்மை மெய்ப்பாட்டியல்

இரு திணையான அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான மெய்ப்பாடாக விளங்குவதே எண்வகை மெய்ப்பாடாகும். நாவெனும் பொறியினால் அறியப்பெறும் அறுவகைச் சுவைகளான இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, உறைப்புப் போன்றே கண்கள், செவி ஆகிய உறுப்புகளின் வழி நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை போன்ற உணர்வுகள் அறியப்பெறுகின்றன என மெய்ப்பாடுகளை எண்வகையாகத் தொல்காப்பியர் பிரித்துள்ளார் (க.வெள்ளைவாரணன் 1986). ஒவ்வொரு மெய்ப்பாடு கூறுகளும் தனக்கென நான்கு நிலைக்களன்களைக் கொண்டுள்ளன. எள்ளல், இளமை, பேதமை, மடம் எனும் நிலைக்களன்கள் நகை எனும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. அழுகை எனும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் கீழ் நிலைக்களன்களாக இளிவு, இழவு, அசைவு, வறுமை ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. அடுத்ததாக வரும் இளிவரல், மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை ஆகிய நிலைக்களன்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் ஆகிய நிலைக்களன்கள் மருட்கை எனும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் கீழ் உள்ளன.



தொடர்ந்து, அச்சம் எனும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், இறை எனும் நிலைக்களன்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. கல்வி, தறுக்கண், இசைமை, கொடை எனும் நிலைக்களன்கள் பெருமிதம் எனும் கோட்பாட்டின் கீழ் அமைந்துள்ளன. வெகுளி எனும் கோட்பாட்டின் கீழ் உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை போன்ற நிலைக்களன்களைக் உள்ளடக்கியுள்ளன. இறுதியாக உவகை எனும் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடு செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு ஆகிய நிலைக்களன்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆக, மெய்ப்பாடென்பது உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகள் உடம்பின்கண் தோன்றுதல் ஆகும் என்பது நிரூபணமாகின்றது. இதனையே பேராசிரியர் இளம்பூரணர், ‘மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று’ என்றும் ‘உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோர் ஆற்றான் புலப்படுதல்’ என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.



1.9.4 துணைமை மெய்ப்பாட்டியல்

எந்தவொரு நிலைக்களனையும் சார்ந்திராது, தனியே தனித்து மெய்ப்பாட்டு உணர்வினை வெளிக்காட்டுவதே துணைமை மெய்ப்பாட்டியல் என பகர்கின்றார் தொல்காப்பியர். துணைமை மெய்ப்பாட்டியல் சுற்றுச்சூழலைச் சார்ந்து வெளிப்படுவதால் தனக்கென்று காரணிகள் கிடையாது. தொல்காப்பியர் 32 துணைமை மெய்ப்பாட்டியல்களை, எண்வகை மெய்ப்பாட்டியல் ஏற்றுவரும் செயல்களைப் போன்றே இவை மெய்ப்பாட்டியலை உடன் கொண்டு வருவதாக தொல்காப்பியம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. உடைமை, இன்புறல், நடுவு நிலை, அருளல், தன்மை, அடக்கம், வரைதல், அன்பு, கைம்மிகல், நலிதல், சூழ்ச்சி,





வாழ்த்தல், நானுதல், துஞ்சல், அரற்று, முனிதல், நினைத்தல், வெருவுதல், மடிமை, கருதல், ஆராய்ச்சி, விரைவு, உயிர்ப்பு, கையாறு, இடுக்கண், பொச்சாப்பு, பொறாமை, வியர்த்தல், ஐயம், மிகை, நடுக்கு ஆகியவையே துணைமை மெய்ப்பாட்டியலாகும்.

1.10 தொகுப்புரை

சுஜாதா நாவல்களில் எண்வகை மெய்ப்பாட்டியல் எனும் இவ்வாய்வின் ஆய்வாளர் ஆய்வுப் பின்னணி, ஆய்வுச் சிக்கல், ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு வினா, ஆய்வு நன்மைகள், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு சான்றாதாரங்கள், கலைச்சொற்களான

மெய்ப்பாட்டியலையும், எண்வகை மெய்ப்பாட்டியலையும், துணைமை மெய்ப்பாட்டியலையும் நாவலைப் பற்றியும் விவரித்துள்ளார். மாந்தன் தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை மிகச் சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தக்கூடியவனாகவும், உணர்ச்சிகளைக் கையாளக் கூடியவனாகவும் இருக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடமும் நன்முறையில் நடந்துகொள்வதோடு மட்டுமின்றி, குழுகத்தில் நடக்கக்கூடிய பல்வேறு சிக்கல்களைச் சீர்மையாகக் கையாளவும் முடியும்.

